

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok IV

WARSZAWA, dnia 23 listopada 1938 r.

Nr 24.

T R E Ś Ć:

I. OCHRONA I INSPEKCJA PRACY.

	Str.
Poz. 316. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 26.X. 1938 r. wydane w porozumieniu z Min Przem. i Handlu oraz Roln. i Ref. Roln. w sprawie utworzenia obwodu inspekcji pracy dla odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 575)	440
Poz. 317. Okólnik Nr 54/38 M. O. S. z dn. 17.XI. 1938 r. Nr Pp. 10/0-8 w sprawie postanowień układowych zbiorowych pracy dotyczących uczniów przemysłowych	440

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

Poz. 318. Dekret Prezydenta R. P. z dn. 6.XI. 1938 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. z dn. 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 572)	441
Poz. 319. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 18.X. 1938 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z dn. 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 574)	442
Poz. 320. Zarządzenie M. O. S. z dn. 9.XI. 1938 r. o zatwierdzeniu uchwały w sprawie kapitalizacji rent z ubezpieczenia od wypadków	446

IV. OPIEKA SPOŁECZNA.

Poz. 321. Dekret Prezydenta R. P. z dn. 19.XI. 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dn. 17.III. 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. z dn. 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 614).	447
--	-----

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

Poz. 322. Pismo okólne M. O. S. z dn. 10.XI. 1938 r. Nr Zn. 14a/20-8 w sprawie leczenia funkcjonariuszów państwowych w Szpitalu Sezonowym Policijnego Domu Zdrowia w Busku	448
Poz. 323. Pismo okólne M. O. S. z dn. 23.XI. 1938 r. Nr Zn. 9/6-8 w sprawie czteromiesięcznego kursu dla kandydatów kontrolerów sanitarnych	449

VII. RÓŻNE.

Poz. 324. Dekret Prezydenta R. P. z dn. 16.XI. 1938 r. o zjednoczeniu z Rzeczpospolitą Polską ziem odzyskanych w listopadzie 1938 r. i o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych (Dz. U. R. P. z dnia 16 listopada 1938 r. Nr 87, poz. 585)	450
Poz. 325. Dekret Prezydenta R. P. z dn. 19.XI. 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych umów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. z dn. 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 612)	451
Poz. 326. Dekret Prezydenta R. P. z dn. 19.XI. 1938 r. o rozciągnięciu na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego przepisów o reformie rolnej (Dz. U. R. P. z dn. 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 613)	453

	Str.
Poz. 327. W sprawie zbiórki na ufundowanie samochodowej czołówki chirurgicznej dla Armii przez pracowników Państwowej Służby Zdrowia	453
Poz. 328. Zbiór Układów Zbiorowych Pracy	454

I. Ochrona i inspekcja pracy.

316.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 października 1938 r.

wydane w porozumieniu z **Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych** w sprawie utworzenia obwodu inspekcji pracy dla odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego.

(Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 575).

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 590) zarządzam, co następuje:

§ 1. Odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego włącza się do Okręgu IX Inspekcji Pracy.

§ 2. Dla obszaru odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego oraz m. Cieszyna ustanawia się Obwód 75 Inspekcji Pracy, z siedzibą w Cieszynie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

317.

OKÓLNIK Nr 54/38

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 listopada 1938 r. Nr Pp. 10/0-8

w sprawie postanowień układów zbiorowych pracy dotyczących uczniów przemysłowych.

Do

Panów inspektorów pracy wszystkich okręgów i obwodów.

Art. 1 (ust. (1), pkt. 1) ustawy z dn. 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) stanowi, że układ zbiorowy pracy ustala warunki, jakim powinny odpowiadać indywidualne umowy

o pracę lub umowy o naukę uczniów przemysłowych. Pojęcie „ucznia przemysłowego” zostało określone przez właściwe przepisy prawa przemysłowego. Z przepisów ustawy o układach zbiorowych pracy, przy jednoczesnym uwzględnieniu odnośnych przepisów prawa przemysłowego, wynika, że postanowienia układów zbiorowych pracy, dotyczące uczniów, odnosić się mogą wyłącznie do uczniów przemysłowych w rozumieniu prawa przemysłowego.

Wbrew powyższym zasadom w licznych układach zbiorowych pracy nazwę „uczniów” stosuje się również do tzw. robotników przyuczanych, do robotników przechodzących do innej pracy lub poprostu do robotników młodocianych, przez stworzenie pozorów, że robotnicy ci rzekomo czegoś się uczą. Celem takiego rozszerzenia pojęcia „ucznia” jest uzyskanie oszczędności na kosztach robocizny, albowiem stawki uczniów ustala się z reguły na poziomie niższym od stawek wszelkich kategorii robotników.

W związku z tym proszę Panów Inspektorów o zwrócenie uwagi na właściwe stosowanie przepisów prawa, dotyczących uczniów przemysłowych, zarówno przy zawieraniu układów zbiorowych pracy, jak i przy stosowaniu postanowień układów już zawartych. W jednym i drugim przypadku odrębne normy układowe dla uczniów winny odnosić się wyłącznie do uczniów, odbywających naukę zawodową na podstawie prawa przemysłowego, natomiast w żadnym razie nie mogą obejmować innych kategorii robotników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, a nie umowy o naukę w rozumieniu prawa przemysłowego. W przypadku przedstawienia do rejestracji układu, w którym figuruje formuła „uczniowie”, można nawet zawieszać odnośny punkt układu z powodu sprzeczności z prawem przemysłowym, jeżeli z treści układu wynikać będzie, iż nazwa ucznia użyta została niewłaściwie.

Z drugiej strony należy przy zawieraniu układów zbiorowych dążyć do ścisłych definicji kategorii pracowników, aby treść odpowiadała istotnym warunkom pracy i nie powodowała tarę przy zakwalifikowaniu pracowników.

(—) *M. Klott*

Główny Inspektor Pracy
i Dyrektor Departamentu

III. Ubezpieczenia społeczne.

318.

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 6 listopada 1938 r.

o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

(Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 572).

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam, co następuje:

Art. 1. (1) Osoby zamieszkałe na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego, uprawnione do świadczeń z czeskosłowackich instytucyj ubezpieczeń społecznych z tytułu: ubezpieczenia od wypadków, ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i na starość, ubezpieczenia pensyjnego pracowników prywatnych oraz ubezpieczenia pensyjnego w górniczych kasach brackich, mają prawo do zasiłków na zasadach określonych w dekreście niniejszym, jeżeli instytucje czeskosłowackie nie wypłacają im świadczeń.

(2) Minister Opieki Społecznej może w drodze zarządzeń przyznać prawo do zasiłków również innym kategoriom osób uprawnionych do świadczeń z czeskosłowackich instytucyj ubezpieczeń społecznych.

(3) Osoby, które w rozumieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego oraz o zmianie niektórych jej przepisów (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) nie posiadają obywatelstwa polskiego, mogą być pozbawione prawa do zasiłku w drodze zarządzeń Ministra Opieki Społecznej.

Art. 2. (1) Zasiłki wypłacane będą zaliczkowo w wysokości kwot należnych od instytucyj czeskosłowackich wraz z wszelkimi dodatkami. Do przerachowania tych kwot na złote stosuje się przepisy art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czeskosłowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Osoby uprawnione do rent z instytucyj czeskosłowackich, których zasiłek obliczony stosownie do przepisów ust. (1) wyniesie mniej niż 50 zł miesięcznie, otrzymują dodatek w wysokości 15% z tym jednak zastrzeżeniem, że kwota zasiłku wraz z dodatkiem nie może przewyższać 50 zł miesięcznie.

(3) kwoty należne na podstawie ust. (1) i (2) zaokrągla się do 10 gr w górę.

Art. 3. (1) Prawo do zasiłku dla osób, które pobierały już renty czeskosłowackie, powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który instytucje czeskosłowackie wypłaciły rentę po raz ostatni, dla osób zaś, które jeszcze rent czeskosłowackich nie pobierały, prawo do zasiłku powstaje od dnia, w którym osoby te uzyskały prawo do renty.

(2) Zasiłki tymczasowe wypłacone osobom wymienionym w art. 1 przed wejściem w życie dekretu niniejszego przez polskie instytucje ubezpieczeń społecznych zostaną zaliczone na poczet zasiłków należnych na podstawie dekretu niniejszego.

Art. 4. (1) Zarządzenia Ministra Opieki Społecznej określą instytucje, które wypłacać będą zasiłki, jak również instytucje ubezpieczeń społecznych, które tymczasowo dostarczą na ten cel niezbędnych środków finansowych.

(2) Kwoty, dostarczone przez instytucje ubezpieczeń społecznych, będą tym instytucjom zwrócone przez te osoby prawne, które po dokonaniu rozrachunków między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z tytułu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego zostaną ostatecznie obciążone wypłatą świadczeń wymienionych w art. 1.

(3) Zasiłki wypłacone za czas, za który czeskosłowackie lub polskie instytucje ubezpieczeń społecznych udziela świadczeń, będą z tych świadczeń potrącone.

Art. 5. Minister Opieki Społecznej wyda przepisy o postępowaniu w sprawach związanych z wykonaniem dekretu niniejszego oraz przepisy tymczasowe o organizacji ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 października 1938 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r.

(Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 574).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 16, poz. 94) oraz artykułów 43 i 44 powyższej umowy (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 65, poz. 487) zarządzam, co następuje:

§ 1. Umowę pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisaną wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 65, poz. 487), zmienioną i uzupełnioną stosownie do zawartych na podstawie art. 43 powyższej umowy porozumień:

1) z dnia 3 października 1933 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 773),

2) z dnia 27 stycznia 1934 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 366),

3) z dnia 26 maja 1935 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 426) — oraz

4) z dnia 20 stycznia 1937 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 275) —

zmienia się i uzupełnia postanowieniami porozumienia zawartego na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 9 sierpnia 1938 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czym postanowienia porozumienia z dnia 9 sierpnia 1938 r., wymienionego w § 1, obowiązują od terminów, wymienionych w punkcie 10 tego porozumienia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

1 zał.

Polski Minister Opieki Społecznej i niemiecki Minister Pracy Rzeszy zawarli w myśl artykułu 43 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z 11 czerwca 1931 r. na podstawie konferencji, odbytej w Berlinie w czasie od 27 lipca do 9 sierpnia 1938 r., następujące

POROZUMIENIE

o uzupełnieniu i zmianie umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r.

1. Artykuł 6 a ust. 1 ostatnie zdanie zastępuje się następującymi postanowieniami:

„Z tej kwoty może być uwzględniona przez instytucje każdego Państwa łącznie tylko część, odpowiadająca stosunkowi okresów składkowych, przebytych w tym Państwie i wziętych za podstawę przy obliczaniu świadczeń, do sumy okresów składkowych, przebytych w obydwu Państwach. Przy tym okresy składkowe, przebyte równocześnie w kilku działach ubezpieczenia tego samego Państwa, mogą być uwzględnione tylko jeden raz. Zaopatrzenia jednego Państwa z tytułu inwalidztwa wojennego nie będą uwzględniane przy stosowaniu przepisów drugiego Państwa o spoczynaniu lub skracaniu rent”.

2. Do artykułów 19, 23 i 48:

(1) Porozumienie z dnia 3 października 1933 r. do art. 19 i 23 umowy otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Składki ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych, które zostały opłacone za czas przed dniem przełomowym, przewidzianym w §§ 13 i 20 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r., będą uwzględniane w myśl § 18 ust. 1 i § 25 powyższej decyzji przez instytucje ubezpieczeniową tego Państwa, na którego obszar ubezpieczony przeniósł swe miejsce zatrudnienia lub zamieszkania, jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł przed 1 września 1933 r. Jeżeli przy wymiarze świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych zostały uwzględnione wszystkie składki polskie i niemieckie, to obliczenie to pozostaje w mocy, chociażby świadczenia zostały ustalone tylko tymczasowym orzeczeniem.

2. Jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł po 31 sierpnia 1933 r., nie stosuje się postanowień § 18 ust. 1 i § 25 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. przy wymiarze świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych. Prawomocność wcześniejszych decy-

zyj nie stoi na przeszkodzie stosowaniu postanowień ustępu niniejszego. Artykuł 48 ust. 5 zdanie 2 stosuje się odpowiednio."

(2) Artykuł 48 ust. 4 pozostaje nienaruszony.

3. Do artykułu 23.

Skreśla się w ustępie 1 zdanie 2.

4 Po artykule 26 wstawia się następujący artykuł 26 a:

„Artykuł 26 a.

Jeżeli mają być udzielane na podstawie artykułu 26 świadczenia niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego, obowiązują przy stosowaniu artykułu 26 następujące specjalne postanowienia:

a) Roczna kwota wzrostu wynosi w pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników za każdą składkę miesięczną

w klasie I	0,75	marek	Rzeszy
„ „ II	1,00	„	„
„ „ III	1,25	„	„
„ „ IV	1,45	„	„
„ „ V	1,70	„	„
„ „ VI	1,90	„	„
„ „ VII	2,15	„	„
„ „ VIII	2,40	„	„
„ „ IX	2,65	„	„
„ „ X	2,90	„	„

b) Roczna kwota wzrostu wynosi w pensyjnym ubezpieczeniu brackim pracowników umysłowych za każdą składkę miesięczną

w klasie A	0,40	marek	Rzeszy
„ „ B	0,70	„	„
„ „ C	1,40	„	„
„ „ D	2,05	„	„
„ „ E	2,70	„	„
„ „ F	3,40	„	„
„ „ G	4,20	„	„
„ „ H	5,40	„	„
„ „ I	7,20	„	„
„ „ K	9,40	„	„

c) Minimum kwoty wzrostu w pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników (§ 45 ust. 5 ustawy brackiej Rzeszy) oblicza się w stosunku okresu składkowego, przebytego w niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników, do sumy okresów składkowych, przebytych w polskim i niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników. Poza tym pozostawia się nienaruszone prawo niemieckie, dotyczące wymiaru kwot wzrostu.

d) Postanowienia tego artykułu nie dotyczą świadczeń z tytułu wypadków ubezpieczeniowych ubezpieczenia pensyjne-

go, które zaszyły przed 1 października 1938 r. Nie dotyczą one również świadczeń dla pozostałych członków rodziny, jeżeli ubezpieczonemu przysługiwało już przed 1 października 1938 r. roszczenie do świadczeń ubezpieczenia pensyjnego."

5. W miejsce artykułu 27 wstępują następujące postanowienia:

„Artykuł 27.

(1) Okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy w niemieckim ubezpieczeniu pracowników umysłowych jak okresy składkowe niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Okresy składkowe, przebyte w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatyw polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych jak okresy składkowe polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(2) Okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu pracowników umysłowych, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, jak okresy składkowe niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych. Okresy składkowe, przebyte w niemieckim ubezpieczeniu pracowników umysłowych, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa jak okresy składkowe polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa.

(3) Uwzględnianie okresów składkowych do zachowania ekspektatywy odnosi się także do odzycia ekspektatywy.

(4) Artykuł 19 ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie.

(5) Przy obliczaniu świadczeń udzielać się będzie z każdego poszczególnego działu ubezpieczenia obydwu Państw, w których spełnione zostały warunki do uzyskania świadczeń, tej części kwoty podstawowej, która odpowiada stosunkowi okresów składkowych, przebytych w tym dziale ubezpieczenia, do łącznej ilości okresów składkowych, przebytych w ubezpieczeniu inwalidzkim i ubezpieczeniu pracowników umysłowych obu Państw. To samo ma zastosowanie do dodatku państwowego i dodatku na dzieci; za kwotę podstawową uważa się również dziesięcioprocentową kwotę indywidualną polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa.

(6) Niemieckie instytucje ubezpieczeniowe będą uwzględniały do okresu wyczekiwania, utrzymania ekspektatyw i przy obliczaniu świadczeń okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa i w ubezpieczeniu pracowników umysłowych

według ich kalendarzowego czasu trwania, bez względu na to, w jakim wymiarze uwzględnia się je na podstawie prawa polskiego przy ustalaniu świadczeń.

(7) Jeżeli niemieckie lub polskie ubezpieczenie pracowników umysłowych albo też obydwa razem udzielają tylko części kwoty podstawowej, to kwoty skrótu, wymienione w § 1544 g zdanie 3 niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, będą uwzględniane tylko w takiej części, jaka odpowiada sumie ułamków kwot podstawowych z ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(8) Jeżeli ubezpieczony, który był ubezpieczony w obydwu Państwach, przeszedł przed 1 stycznia 1928 r. z polskiego ubezpieczenia inwalidzkiego do polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych lub odwrotnie, to przy udzielaniu świadczeń z polskiego ubezpieczenia społecznego przyjmować się będzie, że podlega on przepisom, które normują przejście po 1 stycznia 1928 r. z jednego działu ubezpieczenia do drugiego.

(9) Jeżeli zajdzie nowy wypadek ubezpieczeniowy, to należy obliczyć świadczenia na nowo.

Artykuł 27 a.

Postanowienia artykułu 27, odnoszące się do niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych, stosują się odpowiednio do brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych, o ile świadczenia tego działu ubezpieczenia nie przekraczają świadczeń niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Artykuł 27 b.

Jeżeli zostały opłacone składki w niemieckim brackim ubezpieczeniu pensyjnym pracowników umysłowych i w polskim brackim ubezpieczeniu pensyjnym robotników, stosuje się odpowiednio do świadczeń z tych działów ubezpieczenia artykuł 26 ust. 1 do 7. Stosuje się to jednakże do świadczeń niemieckiego brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych tylko tak długo, dopóki nie należy udzielić również świadczenia z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych. W tym przypadku należy obliczyć świadczenia brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych, ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych na podstawie artykułów 27 i 27a.

Artykuł 27 c.

(1) Przy zbiegu renty pensyjnej ubezpieczenia brackiego robotników jednego Państwa z rentą ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa

Państwa drugiego stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 6a.

(2) Przy stosowaniu niemieckich przepisów o skracaniu części składowej renty pensyjnego ubezpieczenia brackiego (kwota podstawowa, kwota wzrostu, dodatek na dzieci) ze względu na odpowiednią część składową renty ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa stawia się na równi odpowiednią część składową renty polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa z odpowiednią częścią składową renty niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Przy tym można skrócić część składową renty niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników jedynie do wysokości odpowiedniej części składowej polskiej renty inwalidzkiej. Jeżeli udziela się świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw, zlicza się odpowiednie części składowe świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa do dokonania skrótu renty niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników.

(3) Przy stosowaniu polskich przepisów o skracaniu części składowej świadczenia pensyjnego ubezpieczenia brackiego ze względu na świadczenia ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa stawia się na równi niemiecką rentę inwalidzką z rentą polską. Przy tym można skrócić wysługę pensji polskiego ubezpieczenia brackiego jedynie o kwotę renty wypłacaną z niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Jeżeli udziela się świadczeń z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw, zlicza się je dla dokonania skrótu polskiej renty brackiej.

(4) Jeżeli udziela się renty cząstkowej z niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników, uwzględnia się dla skrótu stałych części składowych renty niemieckiego ubezpieczenia brackiego tylko tę część odnosnych części składowych rent niemieckiego i polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, która odpowiada stosunkowi okresu składkowego, przebytego w niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników, do łącznej ilości okresów składkowych przebytych w polskim i niemieckim ubezpieczeniu pensyjnym robotników. Dla dokonania skrótu niemieckich kwot wzrostu zlicza się kwoty wzrostu polskiego i niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa; jednakże można skrócić kwoty wzrostu niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego na podstawie § 1544 h Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy tylko do tej części maksymalnej kwoty, która odpowiada stosunkowi okresów składkowych niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia robotników do łącznej ilości okresów składkowych polskiego i niemieckiego ubezpieczenia pensyjnego robotników.

(5) Jeżeli udziela się polskiej cząstkowej renty brackiej, można skrócić jej wysługę jedynie do wysokości łącznej kwoty rent płaconych z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw.

(6) Przy zbiegu świadczeń pensyjnego ubezpieczenia robotników jednego Państwa ze świadczeniami ubezpieczenia pracowników umysłowych Państwa drugiego stawia się na równi przy stosowaniu przepisów ubezpieczenia brackiego o skracaniu świadczenia ubezpieczenia pracowników umysłowych jednego Państwa ze świadczeniami ubezpieczenia pracowników umysłowych Państwa drugiego.

Artykuł 27 d.

Jeżeli w jednym dziale ubezpieczenia jednego lub drugiego Państwa nie przebyto więcej jak 26 tygodni składkowych (6 miesięcy składkowych), uwzględnia się je tylko do okresu wyczekiwania i utrzymania ekspektatywy, lecz nie do wymiaru świadczeń.

Artykuł 27 e.

Artykuły 19 ust. 4 a, 23 ust. 1 a i 26 a obowiązują.

Artykuł 27 f.

(1) Postanowienia artykułu 27, 27 a—e stosują się do wypadków ubezpieczeniowych, które zaszyły po 1 września 1933 r. W stosunku do roszczeń z tytułu tych wypadków ubezpieczeniowych stosują się te postanowienia także do okresów składkowych, przebytych przed tym terminem.

(2) Jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł w jednym dziale ubezpieczenia jednego Państwa przed 1 września 1933 r., a w innym dziale ubezpieczenia jednego lub drugiego Państwa dopiero po 31 sierpnia 1933 r., stosuje się do roszczeń z wszystkich działów ubezpieczenia postanowienia artykułu 27 i 27 a—e. Jeżeli dotychczasowe świadczenie instytucji ubezpieczeniowej jest wyższe od sumy świadczeń, jakich ma się udzielić na podstawie powyższych postanowień, to różnicę ponosi ta instytucja ubezpieczeniowa.

Artykuł 27 g.

(1) Artykuł 27 f należy stosować także w sprawach zawisłych, a na wniosek również i w sprawach prawomocnie rozstrzygniętych. Prawomocność wcześniejszych orzeczeń nie stoi na przeszkodzie. Artykuł 48 ust. 5 należy stosować odpowiednio.

(2) Za czas przed dniem 1 stycznia 1937 r. nie będzie się udzielać świadczeń z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i z ubezpieczenia pracowników umysłowych na podstawie między państwowego ubezpieczenia przechodniego w rozumieniu rozdziału niniejszego. Jeżeli udzielono świadczeń przed tym terminem, mogą one być zaliczone na świadczenia, jakich należy udzielić za okres czasu od dnia 1 stycznia

1937 r. do dnia 1 października 1938 r.; odprawy mogą być zaliczone także na świadczenia przysługujące za czas późniejszy.

(3) Świadczeń pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników udzielać się będzie w przypadkach objętych artykułem 27 c najwcześniej od dnia 1 stycznia 1934 r. To samo obowiązuje — odmiennie od postanowień ustępu 2, — w odniesieniu do świadczeń przysługujących na podstawie artykułu 27 a i b z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub z ubezpieczenia pracowników umysłowych albo z pensyjnego ubezpieczenia brackiego pracowników umysłowych, jeżeli zbiegają się one ze świadczeniami brackiego ubezpieczenia robotników."

6. Artykuł 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uiszczono zostały składki do instytucji ubezpieczeniowych obu Państw, właściwe są:

- a) dla roszczeń z tytułu niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa Landesversicherungsanstalt Schlesien, z wyjątkiem roszczeń do Reichsknappschaft,
- b) dla roszczeń do Reichsknappschaft — Ruhrknappschaft, jeśli składki zostały ostatnio opłacone w Niemczech do Ruhrknappschaft, poza tym Oberschlesische Knappschaft."

7. W części B po rozdziale VI wstawia się co następuje:

„VII. Wspólne postanowienia dla ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, ubezpieczenia pracowników umysłowych i pensyjnego ubezpieczenia brackiego jako też dla między państwowego ubezpieczenia przechodniego.

Artykuł 32 a.

(1) Okres czasu, za który ubezpieczony w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim korzystał w Niemczech jako bezrobotny z zasiłków ubezpieczenia na wypadek braku pracy lub z pomocy kryzysowej, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatyw, nabytych w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim. Również i okres czasu, za który pracownik umysłowy otrzymywał w Niemczech jako bezrobotny zasiłek z opieki publicznej, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatywy polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(2) Okres czasu, za który ubezpieczony w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim korzystał w Polsce jako bezrobotny z bieżących świadczeń gotówkowych lub rzeczowych ubezpieczenia na wypadek braku pracy pracowni-

ZARZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 listopada 1938 r.

o zatwierdzeniu uchwały w sprawie kapitalizacji rent z ubezpieczenia od wypadków.

Na podstawie art. 300 ustawy z dn. 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 792), zatwierdzam uchwałę powziętą w dniach 24 i 28 lutego 1938 r. w zastępstwie Rady Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przez Komisarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie kapitalizacji rent z ubezpieczenia od wypadków.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram - Kościalkowski*

1 zał.

Zał. do zarz. M. O. S. z dn. 9.XI. 1938 r.

U C H W A Ł A

Komisarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 i 28 lutego 1938 r.

w sprawie kapitalizacji rent z ubezpieczenia od wypadków.

Komisarz Zakładu, działając za Radę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w pełnym komplecie na zasadzie art. 58 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396 z 1933 r. i Nr 95, poz. 855 z 1934 r.) oraz § 34 statutu Zakładu, postanowił, opierając się na § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27.XII. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 792), co następuje:

§ 1. Wypłacane z Funduszu Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych renty przyznane względnie przejęte na podstawie ustaw dotychczasowych wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27.XII. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 792) — Zakład Ubezpieczeń Społecznych kapitalizuje z urzędu, jeżeli renty te w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia wynoszą — lub po tym dniu wynosić będą — mniej niż 10% renty pełnej.

ków umysłowych lub zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników lub też — poza dwoma tymi działami ubezpieczenia — z Funduszu Pracy, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatyw nabytych w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim.

(3) Wymieniony w ust. 1 okres otrzymywania pomocy powinien być udowodniony poświadczeniem, sporządzonym przez właściwy niemiecki urząd pracy. Wymieniony w ust. 2 okres otrzymywania pomocy powinien być udowodniony poświadczeniem sporządzonym przez właściwy organ polskiego Funduszu Pracy.

(4) Przy stosowaniu artykułu niniejszego uwzględniane będą tylko okresy otrzymywania pomocy przypadające za czas po 31 sierpnia 1933 r.

8. Do artykułu 38 ust. 1.

(1) Zastosowania artykułu 38 ust. 1 nie wyłącza okoliczność, że ekspektatywa na świadczenia ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, ubezpieczenia pracowników umysłowych lub pensyjnego ubezpieczenia brackiego jednego Państwa wygasła po przebyciu okresu ubezpieczenia w dziale ubezpieczenia Państwa drugiego podczas pobytu w tym Państwie.

(2) Stosowaniu postanowień ustępu 1 nie stoi na przeszkodzie prawomocność wcześniejszych orzeczeń.

9. Do artykułu 48 ust. 2.

W artykule 48 ust. 2 wstawia się po słowach „okresy składkowe” następujące słowa: „jako też okresy wymienione w artykule 19 ust. 3.”

10. Wejście w życie:

Wchodzą w życie

- a) z ważnością od 1 września 1933 r.:
 pkt 2 i 8,
- b) z ważnością od 1 stycznia 1938 r.:
 pkt 7,
- c) z ważnością od 1 października 1938 r.:
 pkt 1, 3, 4, 5, 6 i 9.

Berlin, dnia 9 sierpnia 1938 r.

Za Ministra Opieki Społecznej:

Dyboski

Dyrektor Departamentu

Za Ministra Pracy Rzeszy:

Hans Engel

Dyrektor Ministerialny

§ 2. Powyższej kapitalizacji podlegają wszystkie renty oznaczone w § 1 z wyjątkiem rent wypłacanych osobom, które miały już przekroczony 65 rok życia w tym czasie, w którym kapitalizacja renty mogłaby nastąpić.

§ 3. Jako odprawę kapitałową Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca z Funduszu Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych osobom uprawnionym roczną kwotę renty, należnej uprawnionemu w dniu wydania decyzji o skapitalizowaniu renty, pomnożoną przez odpowiedni współczynnik zależny od wieku rencisty. Współczynniki te są następujące:

wiek od — do:	współczyn.	wiek od — do:	współczyn.
20—24	12 ^{1/2}	48—49	8 ^{1/2}
25—28	12	50—52	8
29—32	11 ^{1/2}	53—55	7 ^{1/2}
33—35	11	56—58	7
36—38	10 ^{1/2}	59—60	6 ^{1/2}
39—41	10	61—62	6
42—44	9 ^{1/2}	63—65	5 ^{1/2}
45—47	9		

§ 4. Odprawa kapitałowa oznaczona w § 3 obejmuje całkowitą wartość wszystkich świadczeń zarówno pieniężnych, jak i świadczeń w naturze, jakie przysługują uprawnionemu w chwili wydania decyzji o kapitalizacji, bądź przysługiwałyby ewentualnie później z tytułu tego wypadku, którego dotyczy odprawa kapitałowa.

§ 5. Renty wymienione w § 1 — w razie gdyby decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca ich wysokość była jeszcze nieprawomocna, — kapitalizuje się na zasadach wyżej podanych w najbliższym terminie wypłaty tych rent, przypadającym po uprawomocnieniu się decyzji ustalającej wysokość renty w stopniach niższych niż 10^{0/0}.

§ 6. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia jej przez Ministra Opieki Społecznej.

(—) Dr St. Hubicki

Komisarz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

IV. Opieka społeczna.

321.

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 614).

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam, co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 5, poz. 31) wraz z późniejszymi zmianami, z tym zastrzeżeniem, że przepisów art. 2 ust. (1) lit. c) i art. 69 nie stosuje się.

Art. 2. (1) Poza osobami wymienionymi w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego przewidzianego tą ustawą służy:

1) osobom, które bez własnej winy doznały uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa na skutek udziału w walkach oręż-

nych o wyzwolenie odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego; osoby te uważa się za inwalidów wojennych na równi z osobami wymienionymi w art. 2 ust. (1) lit. d) tej ustawy;

2) osobom, które posiadają obywatelstwo polskie i którym przyznano zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej z powodu choroby lub kalectwa, nabytych bez własnej winy na skutek służby wojskowej w b. armii austriacko-węgierskiej od dnia 1 sierpnia 1914 r. do dnia 1 listopada 1918 r.; osoby te uważa się za inwalidów wojennych na równi z osobami wymienionymi w art. 2 ust. (1) lit. c) tej ustawy;

3) osobom, które posiadają obywatelstwo polskie i którym przyznano zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej lub które nie utraciły prawa zgłoszenia roszczeń do tego zaopatrzenia z powodu choroby lub kalectwa, nabytych bez własnej winy na skutek służby w wojsku Republiki Czeskosłowackiej w czasie od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 1 października 1938 r.; osoby te uważa się za inwalidów wojskowych na równi z osobami wymienionymi w art. 2 ust. (2) lit. a) tej ustawy;

4) osobom pozostałym:

a) po poległych, zmarłych i zaginionych na skutek udziału w walkach o wyzwolenie odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego — na równi z osobami pozostałymi po poległych, zmarłych i zaginio-

nych na skutek udziału w walkach orężnych przeciw państwowym zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r.,

- b) po poległych, zmarłych i zaginionych na skutek służby w b. armii austriacko-węgierskiej od dnia 1 sierpnia 1914 r. do dnia 1 listopada 1918 r., jeżeli osoby te miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej i posiadają obywatelstwo polskie — na równi z osobami pozostałymi po poległych, zmarłych i zaginionych na skutek służby w armiach b. państw zaborczych,
- c) po zmarłych na skutek służby w wojsku Republiki Czeskosłowackiej w czasie od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 1 października 1938 r., jeżeli osoby te miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej lub nie utraciły prawa zgłoszenia roszczeń do tego zaopatrzenia i jeżeli posiadają obywatelstwo polskie, — na równi z osobami pozostałymi po osobach zmarłych na skutek służby w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie pokoju,
- d) po inwalidach wojennych i wojskowych, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo polskie i miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej lub nie utraciły prawa zgłoszenia roszczeń do tego zaopatrzenia.

(2) Pozostałymi w rozumieniu ust. (1) pkt 4) są osoby wymienione w art. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim z uwzględnieniem przepisów art. 3a tej ustawy.

Art. 3. Osoby wymienione w art. 2 muszą zgłosić roszczenia do zaopatrzenia inwalidzkiego pod rygorem utraty prawa do dnia 31 grudnia 1939 r.

Art. 4. Do zaopatrzenia inwalidzkiego na podstawie dekretu niniejszego stosuje się tryb i zasady przewidziane w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 5. Z zaopatrzenia pieniężnego, przyznanego na podstawie dekretu niniejszego, potrącone będą zasiłki wypłacone w okresie od daty, od której przyznano zaopatrzenie.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Dekret niniejszy obowiązuje od dnia 1 listopada 1938 r. Równocześnie uchyla się na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego ustawę z dnia 20 lutego 1920 r. o zaopatrzeniu inwalidów i pozostałych (Zbiór ustaw i rozporządzeń państwa czesko-słowackiego Nr 142) wraz z późniejszymi zmianami.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram - Kościatkowski*

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski*

V. Zdrowie publiczne.

322.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 listopada 1938 r. Nr Zn. 14a/20-8

w sprawie leczenia funkcjonariuszów państwowych w Szpitalu Sezonowym Policijnego Domu Zdrowia w Busku.

Do

Urzędów wojewódzkich i komisariatu rządu na m. st. Warszawę.

Wobec wątpliwości podnoszonych przez niektóre urzędy wojewódzkie co do sposobu kierowania chorych funkcjonariuszów państwowych do Szpitala Sezonowego Policijnego Do-

mu Zdrowia w Busku, Ministerstwo Opieki Społecznej wyjaśnia, co następuje:

1) do szpitala tego należy kierować w sposób przewidziany w instrukcji Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1935 r. Nr Zn. 14a/4-5 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 4, str. 134), a więc:

- a) kartę skierowania powinien wystawiać Naczelnik Wydziału Zdrowia (Pracy, Opieki i Zdrowia) lub Kierownik Oddziału Zdrowia, właściwy dla miejsca urzędowania funkcjonariusza (ust. 45);
- b) w razie konieczności leczenia jednocześnie funkcjonariusza wraz z członkiem rodziny, lub dwu naraz członków rodziny jednego funkcjonariusza, należy otrzymać każdorazowo zgodę Ministerstwa Opieki Społecznej (ust. 46);
- c) rachunki za leczenie funkcjonariuszów państwowych i ich rodzin w Szpitalu

Sezonowym Policyjnego Domu Zdrowia w Busku należy kierować do uregulowania do Ministerstwa Opieki Społecznej.

2) W związku z tym, że chorzy funkcjonariusze państwowi niejednokrotnie nie porozumiewają się z zarządem Szpitala Sezonowego Policyjnego Domu Zdrowia w Busku co do wolnych miejsc w szpitalu i warunków przyjęcia, Ministerstwo Opieki Społecznej przypomina, że w myśl ust. 47 Instrukcji z dnia 15 marca 1935 r. przy wręczaniu karty skierowania lekarz jest obowiązany pouczyć chorego w tej sprawie. Odpowiednie pouczenie oraz wzmianka o tym na karcie skierowania uchroni wielu chorych funkcjonariuszów państwowych od przedwczesnego udania się do szpitala i co za tym idzie od nie przyjęcia go z powodu braku miejsca.

(—) *Dr J. Adamski*
Dyrektor Departamentu

323.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 listopada 1938 r. Nr Zn. 9/6-8

w sprawie czteromiesięcznego kursu dla kandydatów na kontrolerów sanitarnych.

Do

Urzędów wojewódzkich (komisariatu rządu na m. st. Warszawę) i starostw.

Ministerstwo Opieki Społecznej podaje do wiadomości, że dnia 23 stycznia 1939 r. rozpocznie się w Państwowej Szkole Higieny XIII kurs dla kontrolerów sanitarnych.

Zadaniem kursów jest nauczenie słuchaczy dokonywania oględzin otoczenia (tzn. domów, mieszkań, ulic, studzien, ustępów itp.), dokonywania nadzoru nad artykułami żywności, wytwórni i miejsc ich sprzedaży, pobierania prób do analizy wody, produktów spożywczych itp., dokonywanie dezynfekcji, dezynsekcji itp.

Czas trwania kursu — 4 miesiące.

Kurs składa się z wykładów i zajęć praktycznych, przy czym większa część czasu poświęcona jest na zajęcia praktyczne w pracowniach i na terenie, dokonywanie inspekcji pod kierunkiem instruktorów, zwiedzanie instytucji użyteczności publicznej, wzorowych urzędów sanitarnych itp.

Program kursu składa się z 5 działów.

I. Ogólno - przygotowawczy.

Wiadomości z fizyki, chemia ogólna, anatomia i fizjologia, higiena ogólna i społeczna, zasady opieki nad matką i dzieckiem, organizacja władz państwowych i samorządowych, pierwsza pomoc w nagłych wypadkach, pomoc przy sekcjach.

II. Zwalczenie chorób.

Statystyka i wiadomości o Polsce, bakteriologia, choroby zakaźne, prawodawstwo sanitarne, dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja.

III. Technika sanitarna.

Szkicowanie i odczytywanie planów, uzdrowotnienie miast i wsi, zaopatrywanie w wodę i usuwanie nieczystości, domowe urządzenia wodociągowo-kanalizacyjne, oczyszczanie miast i usuwanie śmieci, wiadomości z budownictwa, higiena mieszkań i zakładów użyteczności publicznej, przewietrzanie i ogrzewanie.

IV. Higiena artykułów żywności, miejsca ich wyrobu i sprzedaży.

Wiadomości co do składu, własności, prawidłowości poszczególnych artykułów żywności i przedmiotów użytku; kwalifikowanie i sposób pobierania prób do badania; wstępne badania niektórych artykułów; przesyłanie prób do zakładów badawczych; kontrola sanitarna wytwórni i miejsc sprzedaży; obowiązujące ustawodawstwo.

V. Praca w terenie.

Organizacja Publicznej Służby Zdrowia, czynności biurowe w urzędzie sanitarnym, ćwiczenia z inspekcji sanitarnej i sporządzania sprawozdań, badania sanitarne na terenie miejskim i wiejskim; etyka w pracy kontrolera sanitarnego.

Od kandydatów na kurs wymagane jest co najmniej świadectwo z ukończenia 7-u oddziałów szkoły powszechnej. Posiadający wykształcenie w szerszym zakresie będą mieli pierwszeństwo.

Na kurs będą przyjmowani w pierwszym rzędzie kandydaci już pracujący w rządowej lub samorządowej administracji sanitarnej na stanowiskach dozorców lub kontrolerów sanitarnych, dezynfektorów lub kontrolerów targowych itp. Nieprzekraczalny wiek od 18 do 35 lat.

Rządowe i samorządowe władze administracji sanitarnej, zainteresowane w odpowiednim wyszkoleniu kontrolerów sanitarnych, mogą delegować na kurs swych funkcjonariuszów

w drodze udzielania im płatnego urlopu lub przez udzielenie stypendium dla kandydatów na te stanowiska.

Opłata za cały kurs wynosi: 10 zł, jako wpisowe płatne przy zapisie w dniu rozpoczęcia kursu.

Słuchacze podczas pobytu na kursie w Warszawie mogą korzystać z Bursy Państwowej Szkoły Higieny, za opłatą kosztów utrzymania (pełne utrzymanie i pomieszczenie wynosi 3 zł dziennie od osoby). Ponadto każdy ze słuchaczy musi mieć zapewnione 25 — 30 zł miesięcznie na wydatki, związane z pobytem na kursie (tramwaje, książki itp.).

Zgłoszenia na kurs z załączeniem własnoręcznie napisanego życiorysu, odpisów świadectw szkolnych, świadectw z poprzedniej pracy, świadectwa zdrowia oraz 1 fotografii, należy składać do sekretariatu Państwowej Szkoły Higieny, Warszawa, ul. Chocimska 24, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1938 r. Podania złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane.

(—) *J. Adamski*
Dyrektor Departamentu

VII. R ó ż n e.

324.

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 16 listopada 1938 r.

o zjednoczeniu z Rzeczpospolitą Polską ziem odzyskanych w listopadzie 1938 r. i o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych.

(Dz. U. R. P. z dnia 16 listopada 1938 r. Nr 87, poz. 585).

(w wyciągu)

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam, co następuje:

Art. 1. Ziemie odzyskane we Frydeckiem, w Czadeckiem, w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach, w dolinie Popradu oraz w źródłowisku Udawy, stają się z dniem objęcia ich przez władze polskie nierozdzieloną częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Ziemie, wymienione w art. 1, otrzymują wspólny z Rzeczpospolitą Polską ustrój konstytucyjny i wspólną organizację władz.

Art. 3. (1) Ziemie, odzyskane we Frydeckiem i w Czadeckiem, włącza się do województwa śląskiego. Na ziemie te rozciąga się moc obowiązująca ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny województwa śląskiego.

(2) Ziemie odzyskane w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach oraz w dolinie Popradu włącza się do województwa krakowskiego.

(3) Ziemie odzyskane w źródłowisku Udawy włącza się do województwa lwowskiego.

Art. 4. Przepisy obowiązujące dotychczas na ziemiach, wymienionych w art. 1, należy stosować z uwzględnieniem nowego stanu prawnego.

Art. 5. Na ziemiach, wymienionych w art. 1, rozciąga się moc obowiązująca:

1) aktów ustawodawczych, wymienionych w dekretach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 534) i z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 549) z późniejszymi zmianami;

2) ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) z późniejszymi zmianami oraz z tą zmianą, że:

- a) przepisy art. 2a dotyczą również osób, które mają w dniu 1 grudnia 1938 r. miejsce zamieszkania i prawo swojszczyzny w jednej z gmin na ziemiach, wymienionych w art. 1 dekretu niniejszego, jeżeli osoby te (lub ich ojcowie, u dzieci nieślubnych — matki) odpowiadają innym warunkom, przewidzianym w art. 2a,
- b) przepisy ustępu drugiego art. 3 dotyczą również osób pochodzenia polskiego, które w dniu 1 grudnia 1938 r. miały miejsce zamieszkania na ziemiach, wymienionych w art. 1.

Art. 6. Na ziemie odzyskane w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach, w dolinie Popradu oraz w źródłowisku Udawy rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych z późniejszymi zmianami:

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311);

11) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

Art. 7. Na ziemiach, wymienionych w art. 1, stosuje się odpowiednio:

1) przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o prerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czesko-słowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535) z tą zmianą, że termin, od którego waluta czeska przestanie być prawnym środkiem płatniczym na poszczególnych obszarach ziem, wymienionych w art. 1, określi rozporządzenie Ministra Skarbu;

2) przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1938 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 572).

Art. 8. Stosunki i stanowisko prawne osób pozostających w służbie Państwa na ziemiach, wymienionych w art. 1, określają przepisy polskie.

Art. 9. (1) Na ziemię, wymienioną w art. 1, rozciąga się właściwość miejscową następujących sądów okręgowych:

1) na ziemię we Frydeckiem i w Czadeckiem — właściwość sądu okręgowego w Cieszynie;

2) na ziemię w Jaworzynie Spiskiej, w Piecinach i w dolinie Popradu — właściwość sądu okręgowego w Nowym Sączu;

3) na ziemię w źródłowsku Udawy — właściwość sądu okręgowego w Jasle.

(2) Właściwość miejscową sądów grodzkich dla ziem, wymienionych w art. 1, określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Art. 10. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem na powyższe obszary aktów ustawodawczych, określonych w art. 5 pkt 1 i art. 6.

Art. 11. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *Kasprzycki*

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *W. Grabowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *W. Świętosławski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Antoni Roman*

Minister Komunikacji:

(—) *Ulrych*

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *E. Kaliński*

325.

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 612).

(w wyciągu)

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam, co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

4) ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 90, poz. 706);

6) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734);

14) ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 735);

15) ustawy z dnia 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 246);

16) ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559);

21) ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 686);

22) ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555), z tym, że:

a) do okresu pracy, uprawniającego do zasiłków w myśl art. 2 ust. (1) ustawy wlicza się okres pracy, wykonywanej przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego w położonych na ziemiach odzyskanych przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ust. (1) ustawy oraz w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, nie wymienionych w art. 1 ust. (1) ustawy, jeżeli robotnicy tych przedsiębiorstw i zakładów byli ubezpieczeni na wypadek braku pracy na podstawie przepisów czesko-słowackich;

b) robotnicy, którym przyznano prawo do zasiłków przed dniem 11 października 1938 r., a którzy prawa tego nie wykorzystali, otrzymywać będą zasiłki na zasadach przepisów czesko-słowackich;

24) ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych oraz o wyjątkowym zaopatrzeniu, nie opartym na innych tytułach prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 2, poz. 12);

28) ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. o Trybunale Kompetencyjnym (Dz. U. R. P. Nr 126, poz. 897);

31) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o statystyce ruchu naturalnego ludności (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 76);

33) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o zakazie używania białego i żółtego fosforu przy wyrobie przedmiotów zapalnych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 380);

36) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1927 r. o kaucjach skła-

danych w związku z umową o pracę (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 409);

37) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 23, poz. 148) z tym, że:

a) przepisów art. 3 tego rozporządzenia nie stosuje się;

b) pracodawcy, którzy zatrudniają pracowników cudzoziemskich w chwili wejścia w życie rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych na podstawie art. 1 tego rozporządzenia i zamierzają zatrudnić ich nadal, obowiązani są w ciągu dni 30 zgłosić podanie o zezwolenie na dalsze zatrudnienie;

c) datę określoną w art. 9 ust. (1) i (3) tego rozporządzenia zastępuje się datą: „1 listopada 1918 r.”;

38) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468);

39) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przewozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 544);

42) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676);

46) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 799);

53) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o ustanowieniu Instytutu Badania Koniunktur Gospodarczych i Cen (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 144);

58) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 47, poz. 406);

59) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 325);

68) ustawy z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nie licujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 3, poz. 16);

69) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654);

70) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa) (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423);

84) ustawy z dnia 15 lutego 1933 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 127);

87) ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163), z wyjątkiem przepisów rozdziału III;

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego przepisów o reformie rolnej.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 listopada 1938 r. Nr 90, poz. 613).

(w wyciągu)

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam, co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o uprawnieniach służby folwarcznej przy parcelacji w związku z postępowaniem scaleniovym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 317).

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz właściwym ministrom.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą na odzyskanych ziemiach moc obowiązującą przepisy w przedmiotach, unormowanych dekretem niniejszym oraz wszystkie przepisy w sprawie obrotu nieruchomościami, wydane przed dniem 11 października 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *J. Poniatowski*

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

KOMUNIKATY

327.

W sprawie zbiórki na ufundowanie samochodowej czołówki chirurgicznej dla Armii przez pracowników Państwowej Służby Zdrowia.

(Komunikat poprzedni Dz. Urz. M. O. S. Nr 22 z r. 1938 str. 431).

Podaje się do wiadomości, że w ciągu m-ca października br. pomimo odwołania zbiórki komunikatem Nr 271 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 19, str. 360), na konto P. K. O. Komitetu Zbiórki wpłynęły kwoty niżej wymienione:

M. st. Warszawa	447 zł 05 gr
Woj. Warszawskie	1.130 zł 43 gr
„ Łódzkie	131 zł 73 gr
„ Kieleckie	365 zł 81 gr
„ Lubelskie	42 zł 77 gr
„ Białostockie	117 zł 66 gr
„ Wileńskie	202 zł 17 gr
„ Nowogródzkie	109 zł 59 gr
„ Wołyńskie	33 zł 50 gr
„ Poleskie	187 zł 28 gr
„ Poznańskie	92 zł 36 gr
„ Pomorskie	1.099 zł 59 gr
„ Śląskie	786 zł 60 gr

„ Krakowskie	630 zł 25 gr
„ Lwowskie	870 zł 55 gr
„ Stanisławowskie	2 zł 31 gr
„ Tarnopolskie	122 zł 65 gr

Razem w m-cu październiku
wpłynęło 6.372 zł 30 gr

Do dnia 1.X. 1938 r. wpłynęło 54.289 zł 64 gr.

Razem do dnia 1.XI.1938 r. ze-
brano 60.661 zł 94 gr

Stan konta obecnie jest następujący:

Razem na dzień 1.XI. 1938 r. 60.661 zł 94 gr

Wydatkowano 24.283 zł 00 gr

Pozostało na rachunku 36.378 zł 94 gr

328.

ZBIÓR UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY.

W okresie od dnia 10 do 23 listopada 1938 r. wydano Nr 55 „Zbioru układów zbiorowych pracy” o treści następującej:

Nr 55 z dnia 19 listopada 1938 r.

Poz. 181. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 30.IX. 1938 r. wydane w porozumieniu z M.

Przemysłu i Handlu o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dn. 24.VI. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze m. Krakowa i okolicy (Dz. U. R. P. z dnia 15 października 1938 r. Nr 80, poz. 542).

Poz. 182. Zarządzenie M. O. S. z dn. 8.XI. 1938 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 12.IX. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw komunikacji autobusowej na obszarze województwa poznańskiego.

Poz. 183. Zarządzenie Kom. Demobil. z dn. 5.XI. 1938 r. o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dn. 7.VII. 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy pracowników fizycznych, zatrudnionych przez Urząd Morski w Gdyni przy obsłudze kranów w porcie na obszarze miasta Gdyni.

Poz. 184. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 5.XI. 1938 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich właścicieli nieruchomości na obszarze miasta Sochaczewa układowi zbiorowemu pracy z dn. 4.VI. 1938 r.

ZAMÓWIENIA I WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA, UL. DŁUGA 38/40.

NAKŁADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22, Nr 102155.